Lietas Nr. 11091036017
Lietas arhīva Nr. KA04-0678-17/15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2017.gada 31.maijā

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas tiesnese Daiga Kalniņa,
tiesneši Ludmila Poļakova, Guntars Stūris,
piedaloties prokuroram Tomam Čeveram,
iztiesāja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā **/pers. B/**, personas kods /personas kods/, atzīta par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, saistībā ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas prokuratūras prokurora T.Čevera iesniegto apelācijas protestu par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2017.gada 30.marta spriedumu.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2017.gada 30.marta spriedumu apsūdzētā /pers. B/ atzīta par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, tas ir, par to, ka /pers. B/ izdarīja zādzību nelielā apmērā pirmās instances tiesas spriedumā konstatētajos apstākļos.

Par Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgu nodarījumu /pers. B/ sodīta ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) mēnesi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu galīgais sods noteikts pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, sodam pilnībā pieskaitot neizciesto ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2015.gada 10.decembra spriedumu noteikto piespiedu darba sodu 42 stundas, aizstājot tās ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, un galīgais sods noteikts īslaicīga brīvības atņemšana uz 1 (vienu) mēnesi un 5 (piecām) dienām.

Soda izciešanas termiņu noteikts skaitīt no 2017.gada 30.marta.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu šajā soda termiņā ieskaitīts kriminālprocesā aizturēšanā pavadītais laiks no 2017.gada 28.februāra līdz 2017.gada 1.martam (ieskaitot) un apcietinājumā pavadītais laiks no 2017.gada 2.marta līdz 2017.gada 30.martam.

Drošības līdzekli – apcietinājumu noteikts atstāt negrozītu.

Izlemts jautājums par rīcību ar lietiskajiem pierādījumiem.

Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas protestu iesniedzis Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas prokuratūras prokurors T.Čevers, kurā lūdz spriedumu atcelt daļā par noteikto sodu un galīgā soda noteikšanu un taisīt jaunu nolēmumu, /pers. B/ sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz vienu mēnesi un 15 dienām, bet galīgo sodu pēc Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2015.gada 10.decembra sprieduma nenoteikt.

Lūdz nenoteikt galīgo sodu pēc spriedumu kopības, ņemot vērā to, ka Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā 2017.gada 15.maijā ir noteikta tiesas sēde sprieduma izpildes lietā Nr.4.1-1/0086/16 par /pers. B/ atbrīvošanu no piespiedu darba turpmākas izpildes, pēc sprieduma spēkā stāšanās vairs nebūtu pamata turpināt tiesvedību sprieduma izpildes lietā, tādējādi neizvērtējot iespēju /pers. B/ atbrīvot no piespiedu darba turpmākas izciešanas.

Norāda, ka tiesa pamatoti noteikusi galīgo sodu, atsaucoties uz Krimināllikuma 51.panta nosacījumiem, kaut arī nav ievērojusi prokurora lūgumu nenoteikt galīgo sodu, kā arī nepamatoti aizstājusi piespiedu darbus ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, jo brīvības atņemšanas sods kopā nesasniedza trīs gadus.

Tāpat norāda, ka pirmās instances tiesa par apsūdzētās atbildību mīkstinošo apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 3.punktu nav atzinusi to, ka apsūdzētā ir labprātīgi atlīdzinājusi cietušajam ar noziedzīgu nodarījumu radīto kaitējumu, ko apstiprina tiesas sēdē no cietušā saņemts iesniegums. Taču uzskata, ka pastāvot diviem atbildību pastiprinošiem apstākļiem, pirmās instances tiesa ir noteikusi pārāk mazu soda mēru.

Apelācijas instances tiesas sēdē prokurors T.Čevers uzturēja iesniegto apelācijas protestu uz tajā norādītajiem argumentiem.

Apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētā /pers. B/ iesniegto apelācijas protestu neatzina, lūdza sodu bargāku nenoteikt, norādīja, ka īslaicīgas brīvības atņemšanas sodu ir izcietusi, ir atbrīvota no apcietinājuma sakarā ar noteiktā soda termiņa beigām, pirms tam piespiedu darba stundas nebija nostrādājusi. Pašlaik nestrādā, dzīvo /adrese A/, ļoti nožēlo izdarīto, apņemas vairāk neizdarīt likumpārkāpumus.

M o t ī v u d a ļ a

Tiesas kolēģija, izvērtējusi apelācijas protesta motīvus, pārbaudījusi krimināllietas materiālus, noklausījusies apsūdzētās paskaidrojumus, prokurora viedokli, atzīst ka apelācijas protests ir apmierināms daļēji un pirmās instances tiesas spriedums ir atceļams daļā par D.Bērziņai noteikto galīgo sodu.

Tiesas kolēģija uzskata, ka ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2017.gada 30.marta spriedumu apsūdzētā likumīgi un pamatoti atzīta par vainīgu viņai inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, un apsūdzētās darbības pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas.

Nosakot apsūdzētajai soda veidu, pirmās instances tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro daļu ņēmusi vērā izdarītā noziedzīga nodarījuma raksturu un ar to radīto kaitējumu, apsūdzētās personību un pamatoti atzinusi, ka sods apsūdzētajai /pers. B/ nosakāms īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā.

Apsūdzētās izdarītais noziedzīgs nodarījums, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, atbilstoši Krimināllikuma 7.panta trešajai daļai, klasificējams kā mazāk smags noziegums, kas apdraud personu mantiskās intereses.

Pirmās instances tiesa spriedumā ir pareizi atspoguļojusi un izvērtējusi apsūdzētās /pers. B/ personību raksturojošos datus, kam tiesas kolēģija

piekrīt un tos neatkārto.

Tiesas kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas argumentiem par soda veida noteikšanu apsūdzētajai un uzskata, ka vērtējot izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, apsūdzētās personību, to, ka iepriekš vairākkārt tiesāta, turklāt ar brīvības atņemšanas sodu, taču turpina izdarīt jaunus noziedzīgus nodarījumus, un, lai sasniegtu Krimināllikuma 35.pantā paredzēto soda mērķi, apsūdzētajai ir nosakāms sods - īslaicīga brīvības atņemšana panta sankcijā noteiktās robežās.

Nosakot apsūdzētajai piespriežamā soda mēru, atbilstoši Krimināllikuma 46.panta trešās daļas nosacījumiem, pirmās instances tiesa ir ņēmusi vērā apsūdzētās atbildību mīkstinošo un pastiprinošos apstākļus. Par apsūdzētās atbildību mīkstinošu apstākli, atbilstoši Krimināllikuma 47.panta otrajai daļai, tiesa atzinusi apstākli, ka apsūdzēta savu vainu ir atzinusi un nožēlojusi izdarīto.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1. un 12.punktu par apsūdzētās atbildību pastiprinošiem apstākļiem pamatoti atzina to, ka noziedzīgs nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu un izdarīts alkohola reibumā.

Tiesas kolēģija atzīst, ka apsūdzētajai noteiktais sods – īslaicīga brīvības atņemšana uz vienu mēnesi ir samērīgs sods, prokurors nav motivējis, kāpēc noteiktais soda mērs ir pārāk mazs, kas tas būtu jānosaka par 15 dienām bargāks, jo tiesa jau ir ņēmusi vērā divus apsūdzētās atbildību pastiprinošus apstākļus un to pārvērtēšanai nav pamata.

Turklāt apelācijas protestā prokurors pamatoti norāda, ka tiesa nav ņēmusi vērā vēl vienu atbildību mīkstinošu apstākli. Atbilstoši Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 3.punkta nosacījumiem par apsūdzētās atbildību mīkstinošu atzīstams apstāklis, ka apsūdzētā pilnībā ir atlīdzinājusi nodarīto zaudējumu cietušajam SIA "/pers. D/" 3,85 EUR apmērā.

Tiesas kolēģija atzīst, ka tā kā pirmās instances tiesa jau ir noteikusi īslaicīgas brīvības atņemšanas sodu, kas vairāk pietuvināts minimālajai likumā noteiktajai soda robežai, ņemot vērā divus apsūdzētās atbildību pastiprinošus apstākļus, konkrētajā gadījumā tālākai soda samazināšanai nav pamata, kā arī nav pamata bargāka soda noteikšanai.

Tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa pamatoti, atbilstoši Krimināllikuma 51.panta nosacījumiem, ir noteikusi galīgo sodu, bet kļūdaini norādījusi, ka galīgo sodu nosaka pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, jo saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta nosacījumiem galīgo sodu nosaka pēc spriedumu kopības. Pirmās instances tiesa pareizi konstatējusi, ka jaunu noziedzīgu nodarījumu /pers. B/ ir izdarījusi pēc iepriekšējā, Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2015.gada 10.decembra sprieduma spēkā stāšanas, bet pirms pilnīgas soda izciešanas. Neizciestā soda daļa pēc iepriekšēja sprieduma ir 42 piespiedu darba stundas.

Taču pirmās instances tiesa ir pieļāvusi Krimināllikuma Vispārīgās daļas 52.panta 2 [1] daļas pārkāpumu, nepamatoti neizciestās piespiedu darba stundas ir aizstājusi ar brīvības atņemšanas piecām dienām.

Krimināllikuma 52.panta 2[1].daļa noteic, ja par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem vienā spriedumā vai pēc vairākiem spriedumiem ir piespriesti pamatsodi — piespiedu darbs un brīvības atņemšana, kuras termiņš kopā nepārsniedz trīs gadus, tad sodu — piespiedu darbs — izpilda patstāvīgi. Ņemot vērā to, ka /pers. B/ noteiktais brīvības atņemšanas sods nepārsniedz trīs gadus, pēc Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2015.gada 10.decembra sprieduma neizciestais sods – piespiedu darbi ir izpildāms atsevišķi. Tāpēc šajā daļā spriedumu nevar atzīt par tiesisku un tas ir atceļams, taisāms jauns spriedums, noteiktajam sodam šajā lietā pilnībā pievienojot neizciesto sodu – piespiedu darbu uz 42 stundām.

Prokurora iebildumi, ka galīgo sodu nevar noteikt, jo Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesvedībā atrodas Valsts probācijas dienesta iesniegums par /pers. B/ atbrīvošanu no piespriestā soda - piespiedu darba izciešanas, nav pamats galīgā soda nenoteikšanai.

No lietas materiāliem redzams, ka Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2015.gada 10.decembra spriedums stājies spēkā 2015.gada 22.decembrī, uz jauna noziedzīga nodarījuma izdarīšanas brīdi apsūdzētā nebija izcietusi sodu – piespiedu darbu uz 42 stundām. Savukārt Krimināllikuma 51.panta pirmā daļa strikti noteic, ja notiesātais pēc sprieduma stāšanās spēkā, bet pirms pilnīgas soda izciešanas izdarījis jaunu noziedzīgu nodarījumu, tiesa jaunajā spriedumā noteiktajam sodam pilnīgi vai daļēji pievieno sodu, kas nav izciests pēc iepriekšējā sprieduma. Turklāt, pēc prokurora norādītā, jautājums saistībā ar sprieduma izpildi joprojām nav izskatīts.

Kā izriet no krimināllietas materiālos esošās informācijas no Iļģuciema cieturna, un kā paskaidroja arī pati apsūdzētā /pers. B/, viņa 2017.gada 2.aprīlī tika atbrīvota no Iļģuciema cieturna Izmeklēšanas cieturna nodaļas pēc piespriestā soda, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2017.gada 30.marta spriedumu, beigām, ieslodzījumā pavadot vienu mēnesi un piecas dienas (lietas186.lapa).

Ņemot vērā minēto, tā kā /pers. B/ pilnībā ir izcietusi tiesas noteikto galīgo sodu, lai arī pirmās instances tiesa nepamatoti bija aizstājusi piespiedu darbu ar piecām brīvības atņemšanas dienām, lai nepasliktinātu apsūdzētās stāvokli, ir atzīstams, ka apsūdzētā /pers. B/ sodu ir pilnībā izcietusi.

R e z o l u t ī v ā d a ļ ā

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 563., 564., 565. pantu Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2017.gada 30.marta spriedumu atcelt daļā par /pers. B/ noteikto galīgo sodu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu noteiktajam sodam pilnībā pievienot sodu, kas nav izciests pēc Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2015.gada 10.decembra sprieduma, galīgo sodu pēc spriedumu kopības /pers. B/ noteikt īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) mēnesi un piespiedu darbu uz 42 (četrdesmit divām) stundām. Atzīt, ka sods ir pilnībā izciests.

Pārējā daļā spriedumu atstāt negrozītu.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Krimināllietu departamentā Kriminālprocesa likuma 574.un 575.pantā paredzētajos gadījumos, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas apgabaltiesā.

Pilns nolēmums pieejams 2017.gada 14.jūnijā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja (personiskais paraksts) D.Kalniņa

Tiesneši (personiskais paraksts) L.Poļakova

(personiskais paraksts) G.Stūris